

Pověřivý uzenář

Hudbu i text této písničky napsal Jiří Suchý do hry *Kdyby tisíc klarinetů*, jejíž premiérou společně s Ivanem Vyskočillem, Jaromírem Vomáčkou, Ljubou Hermanovou, Ladislavem Fialkou a dalšími otevírali v roce 1958 Divadlo Na Zábradlí (s pozdějším stejnojmenným filmem mělo toto lepoperole společnou více méně pouze ústřední zápletku). Je to zároveň vůbec první píseň, kterou Jiří Suchý nazpíval na vinylovou desku.

Dítě školou povinné

Jedna z klasických „šlitrovek“, která zněla v prvním semaforickém představení *Člověk z pudy* a na desku se dostala hned následujícího roku (1960). O mnoho let později dala název i knize, kterou Jiří Suchý věnoval svým písničkám pro děti.

Malé kotě

Písnička Suchého a Šlitra z pásma *Zuzana je zase sama doma*, kterou si okamžitě zamilovali jak děti, tak i jejich rodiče. Klip s písničkou musela Československá televize ve své době opakovat na přání diváků stále dokola. Zpíval ji nejen Jiří Suchý, ale také Eva Pilarová nebo Karel Gott, později ji speciálně pro děti přezpívala i Dagmar Patrasová, ale třeba také nepřehlédnutelní pánové z Maxim Turbulenc, kteří ji převlékli do moderního hávu ve stylu techna.

Blues na cestu poslední

Blues, jehož hudbu i text napsal Jiří Suchý, vyšlo v roce 1964 na autorově prvním profilovém albu *Jiří Suchý: Písničky* (s Havlíkovým orchestrem nahrávku pořídili ovšem už na konci 50. let). V divadle Suchý tuto píseň zpíval ve hře *Zuzana je sama doma*. Později se stala součástí semaforické „klasiky“ a během let si našla cestu do repertoáru řady hudebníků počínaje jazzmanem Ludkem Hulanem (který na původní nahrávce hrál na kontrabas) až po Petra Koláře či Jana Saharu Hedla z kapely Precedens.

Sup a žluva

Duet Jiřího Suchého a Evy Pilarové ze hry *Taková ztráta krve*, který na desku natočili opět za doprovodu Havlíkova orchestru koncem roku 1960. Na singlu vyšel s dalším nesmrtelným hitem *Klokoči* a zajímavostí je, že deska vyšla duplicitně jak na vinylovém singlu, tak ještě i na klasické rozbitné šelakové desce na 78 otáček.

Sluníčko

Další hit ze hry *Taková ztráta krve*, kde se s Jiřím Suchým ve zpěvu střídaly dvě malé holčičky Helena Lukasová (dcera slavného fotografa Jana Lukase a dnes sama úspěšná fotografa) a Zuzanka Vrbová (její otec Jiří Vrba byl jedním ze zakladatelů Semaforu a také jeho první feditel). Na desce nakonec dostala přednost Zuzanka Vrbová a po písničce byla taková poptávka, že vyšla na supraphonském singlu hned dvakrát, jednou v kombinaci s *Písni o rose* a podruhé s *Marnivou sestřenicí*.

Bílá myška

Koncertní extra číslo Karla Štědrého a Waldemara Matušky, které Suchý se Šlitrem původně napsali už koncem 50. let pro vystoupení *Akord Clubu* v Redutě. Později píseň zařadili do první semaforické *Zuzany*, kde se jí skvěle ujali právě Matuška se Štědrým. Jiří Suchý ji s Havlíkovým orchestrem natočil i ve studiu pro své druhé profilové album nazvané *Plná hrst písniček S + Š / Hraj, hraj, hraj*, a zajímavostí je, že oba hlasy nazpíval sám.

Plná hrst

Titulní skladba desky Jiřího Suchého *Plná hrst písniček S + Š / Hraj, hraj, hraj* z roku 1965. Závěrečné morální poučení tentokrát vyznělo skutečně výchovně, když do závěru autoři tematicky připojili i úryvek jiného semaforického hitu *Proč se lidi nemají rádi*, který nazpívala Pavlína Filipovská (v Semaforu obě písně zněly v revue *Šest žen*).

Haleluja

Finálová skladba první půle představení *Dobře placená procházka*, které se hrálo v několika evropských zemích a v Čechách se v roce 2007 propracovalo dokonce až na prkna pražského Národního divadla. Televizní film, který na základě této jazzové buffo opery natočili v roce 1966 Miloš Forman a Ján Roháč, Supraphon právě vydává i na DVD. Nahrávka, kterou najdete na tomto CD, pochází ze stejnojmenného alba a slyšíme v ní všechny aktéry semaforického představení (Nadu Urbánkovou, Jiřího Šlitra, Jiřího Suchého, Evu Pilarovou a Jaromíra Mayera); hraje tentokrát Orchestr Dalibora Brázdy.

Krokodýl

Jedna z nezapomenutelných písniček Jiřího Šlitra s vtipným Suchého textem, která vznikla za doprovodu Havlíkova orchestru už v polovině 60. let. Jejího vydání na desce se Jiří Šlitr už nedožil, objevila se až několik měsíců po jeho smrti v kombinaci s nádhernou baladou *Slunce zhaslo dojetím*.

Amfora, lexikon a preparát

Další ukáзка spojení vtipu a skvělé muziky z dílny Suchého a Šlitra. Roku 1965 ji v duetu nazpívaly Nada Urbánková, jejíž hvězda v Semaforu právě začínala zářit, a Eva Pilarová, která se sem již jako velká hvězda právě po několika sezónách vracela z Rokoka. Jiří Šlitr navíc nahrávku ozdobil několika nezapomenutelnými glossami.

Na louce zpívají drozdi

Písnička ze čtvrté semaforické *Zuzany*, která tentokrát byla *Všude jako doma*. Jiří Suchý ji posléze nazpíval s tehdy malíčkou Lenkou Hartlovou (dnes úspěšnou interpretkou autorských židovských melodií žijící v Kanadě), a to jak na desku, tak v upravené verzi pro TV klip režiséra Vladimíra Svítáčka. Ten byl ovšem vylepšen o pěvecké minipříspěvky Evy Pilarové a Karla Gotta, a právě tuto zajímavější verzi vám zde předkládáme.

Slavná obhajoba

„Slavnej soude, no tak himl!“ zpívá Jiří Šlitr v jedné ze skvělých písniček napsaných na „právnícké“ téma (jak známo, Šlitr tento obor vystudoval, získal titul doktora práv, ale nikdy ze této profese nevěnoval). Píseň otvírala posmrtné Šlitrovo profilové album *Ďábel z Vinohrad*, a pro úplnost – zpěvák doprovodí Milan Dvořák se svým orchestrem.

Teplé prádlo

Jedna z nezapomenutelných písniček z představení Jiřího Šlitra *Ďábel z Vinohrad*. Krátce po Šlitrově smrti se písnička dostala i na jeden ze semaforových singlů v kombinaci se Suchého *Vidlemi*, ale vy si ji zde můžete poslechnout tak, jak jej Šlitr původně zpíval ve svém recitálu. Nahrávka vznikla roku 1969.

Kdo chce psa bít, vždycky si hůl najde

Kousavá píseň ze hry *Jonáš a dr. Matrace*, které místy jasně reflektovalo politickou situaci u nás po srpnu 1968. Zároveň je to také jedna ze dvou písní ze hry (druhou byla *Člověk, to zní hrdě*), která kvůli cenzuře nesměla na desce k představení vyjít. Je to tak vůbec poprvé, kdy studiová nahrávka této písně vychází na nějakém nosiči.

Na vrata přiblíží můj stín

Nádherný metaforický text napsal Jiří Suchý na Šlitrovu melodii pro hru *Zuzana je všude jako doma*, kde ji zpíval Milan Drobný. Ten ji také roku 1966 nahrál na supraphonský singl. Jiří Suchý však svou vlastní verzi zařadil později na album *Toulaví zpěváci*, které v roce 1969 vydal Supraphon pro Klub spřízněných duší divadla Semafor v číslováném nákladu pouhých 1000 kusů – a právě tuto verzi si zde můžete poslechnout.

Máme rádi zvířata

Ještě jeden příspěvek ze vzácného alba *Toulaví zpěváci* z roku 1969. Písnička napsaná pro hru *Benefice* sice na singlu nikdy nevyšla, přesto mezi dětským publikem dosáhla velké popularity a dodnes je v repertoáru

mnoha dětských sborů i na deskách dětem určených (nazpívaly ji např. Dagmar Patrasová či Jitka Molavcová). Suchého partnerkou na přítomné nahrávce byla malá Lenka Hartlová.

Končí divadlo

Finále představení *Revizor v šantánu*, které hudebně připravil Ferdinand Havlík tak, že dokončil a zaranžoval písničky, které s Jiřím Suchým našli rozpracované ve Šlitrově pozůstalosti. Rychle odrůstající semaforské holčičky Lenku Hartlovou a Magdu Krížkovou zde nahradila Monika Hálová.

Blázen a dítě

Bezpochyby jedna z nejkrásnějších písní, jakou Jiří Suchý kdy napsal, zejména díky nádhernému textu, ale také díky zvláštní křehké melodii, jejímž autorem byl rovněž Suchý. Píseň byla určena pro legendární semaforský propadák *Sekta* a do svého repertoáru ji převzala (netřeba dodávat, že skvěle) i Hana Hegerová. Zde nabízíme verzi zpívanou Jiřím Suchým, jak vyšla na singlu na počátku 70. let.

Blues pro tebe

Vůbec první hit, který Jiří Suchý napsal. Když jej slyšel Karel Vlach, ihned v něm vycítil „hitový potenciál“, ačkoli tehdy téměř neznámému Suchému doporučil, aby jej nechal nazpívat známějšího zpěváka Josefa Zímu. Jeho prostřednictvím se také *Blues pro tebe* poprvé rozletělo po Čechách. Od té doby tuto píseň Jiří Suchý nazpíval mnohokrát (a nejen on, skvělou verzi natočil například i král českého swingu Karel Hála). Pouze jedinkrát ale Suchý zpomalil rock and rollový rytmus písně do skutečného blues, a to je právě verze, kterou si zde – na CD poprvé – můžete poslechnout. Původně vyšla na singlu nazvaném *Tři písně* v roce 1972 (tehdy v limitovaném nákladu pouhých 1000 kusů).

Podivná hodina v Los Angeles

Píseň S + Š s původním názvem *Podivná hodina*

v Semaforu zpíval Josef Laufer a dochoval se k ní také videozáznam natočený pro speciálního televizního Matesa z února 1969, kde tehdy účinkovalo celé divadlo Semafor. V roce 1977 ji Jiří Suchý oprášil při nahrávání alba *Písničky a povídaní ze Semaforu*. Cenzura tehdy okamžitě zasáhla s odůvodněním, že takový nemorální příběh se neslučuje s životem v socialistickém Československu. Jiří Suchý tehdy pohotově navrhl, že tedy píseň situuje do Ameriky, a její příběh situoval do *Los Angeles*. Cenzora to uspokojilo a píseň mohla na desce vyjít. Objevila se později i v celovečerním filmu *Jonáš, aneb jak je důležité mít Melicharovou*, kde ji Jiří Suchý ve snové sekvenci zpíval v pro něj skutečně netradiční image – s černými brýlemi a v kožené bundě.

Dobré rady

Píseň z alba *Písničky a povídaní ze Semaforu*, která poprvé zněla v písničkovém recitálu Jiřího Suchého *Ten pes je váš?* v roce 1970. Melodii si k písničce složil sám Jiří Suchý, ale po mnoha letech zažil nepřijemné překvapení, které popisuje na CD *Zuzana se vrací*. Poslouchal tehdy staré nahrávky francouzského zpěváka Gilberta Bécauda a zjistil, že jedna z jeho písní (žel starší než *Dobré rady*) je též jeho melodicky téměř k nerozeznání podobná. Nevědomky tedy složil píseň už jednou složenou, ale kdo byl jejím autorem se mu nepodařilo zjistit. Proto u této písně zůstává autorství muziky „nevyplněné“.

Šíšlala

Krátká písnička patřila k těm nemnoha písním ze slavného představení *Jonáš a tingl tangl*, které se v 60. letech nedostaly na desky. Musela si na svůj vinylový debut ve studiové verzi počkat až do roku 1989, kdy u firmy Panton vyšlo album *Evergreeny ze Semaforu 2*. Šlo o prostřední album z třideskového kompletu klasických semaforských hitů, které tehdy Jiří Suchý pro Panton přezpíval (za občasně pomoci Jitky Molavcové a C&K Vocalu).

Surrealistická krajina

Další ze Šlitrových melodií se zvláštním osudem. Suchý se Šlitrem na konci 60. let plánovali sérii písniček na téma výtvarných stylů. První byl *Kubistický portrét Jonáše a dr. Matrace*, druhou právě *Surrealistická krajina*. Semafor tehdy měl možnost vyslat na rozhlasových frekvencích speciální pravidelný půlnoční program, kde také tuto píseň Jiří Suchý poprvé zazpíval. Zpíval ji tehdy z listu, který ale v rozhlasu zapomněl, a jelikož Jiří Šlitr krátce poté zemřel, písnička se na čas ztratila ze světa. Teprve znovunalezený záznam onoho vysílání ji později v 80. letech Jiřimu Suchému oživil (Ferdinand Havlík ji mimochodem v mezíchase opatřil novou melodii pro hru *Ten pes je váš?*). Suchý ji posléze za asistence C&K Vocalu s onou původní Šlitrovou melodií – navzdory tomu, že nešlo o evergreen – nazpíval na desku *Evergreeny ze Semaforu 2*.

BONUS

Takový je život (Potkal potkan potkana)

Bonusem CD je jediná píseň této kolekce, jejíž melodie není z autorské dílny Jiřího Šlitra ani Jiřího Suchého, ačkoliv je jim v podvědomí lidí často připisovaná. Jde o slavný duet Karla Štédraho a Jiřího Suchého *Takový je život*, který zlidověl spíš pod názvem *Potkal potkan potkana*. Suchý jej společně s Viktorem Sodomou starším zpíval už v Redutě, když otextoval hit *Don't You Rock Me Daddy-O!*, proslavený asi nejvíce britským králem skiffilu Lonniem Doneganem. Na supraphonském singlu ji (spolu s *Písní o rose*) vydali v roce 1961, opět se skvělým doprovodem orchestru Ferdinanda Havlíka.

Lukáš Berný 2009